

Regler, og endelig indfører Ændringsforslag Nr. 3 en Bestemmelse, hvorefter Nationalbanken for de Forskud, som eventuelt vil blive ydet til Indskyderne i Diskontobanken, vil have forlods Krav paa de Værdier, der findes i Diskontobanken. Alle Udvalgets Ændringsforslag er tiltraadt af den højtærede Minister.

Udvalget har endvidere i Betænkningen henstillet til Ministeren at ændre de Regler, der er udstedt angaaende Likvidationen. I disse Regler har Ministeren fastsat Bestemmelse om, hvorledes Bankens Regnskab skal meddeles paa Generalforsamlingen, det vil altsaa sige en Generalforsamling af Aktionærer. Saaledes som Forholdene har udviklet sig, har Udvalget ment, at man burde henstille til Ministeren at ændre disse Regler saaledes, at Regnskabet for Banken ogsaa blev tilstillet Bankens Indskydere. Efter at Ministeren har lovet at imødekomme denne Henstilling, finder jeg ingen Anledning til yderligere at for-
tæbe mig heri.

Udvalget har modtaget en lang Række Henvendelser, som Medlemmerne vil have set af Betænkningen, dels fra Indskyderne, dels fra velgørende Foreninger og dels fra Spareforeninger og Parcellforeninger, som er Indskydere i Banken. Jeg vil ikke trætte ærede Medlemmer med at gennemgaa disse mange Andragender, hvoraf de allerfleste ikke er særlig glædelige, idet disse Foreninger jo har Udsigt til at tabe en Del af deres Midler. Udvalget har derfor gjort Forsøg paa at hjælpe de paagældende Foreninger ved at rette en Henvendelse til de store Banker om at træde hjælpende til, ligesom Udvalget har henvendt sig til de samme store Banker, deri indbefattet Nationalbanken, og forhandlet med dem om Muligheden af at overtage Diskontobankens Likvidation, saaledes at man ved en rent bankmæssig Likvidation muligvis kunde indvinde et større Beløb til de mange Indskydere, som der ellers var Fare for vilde tabe en Del af deres Penge i Diskontobanken.

Jeg maa beklage, at disse Henvendelser til Storbankerne ikke har ført til noget positivt Resultat. De store Banker har vel holdt Møder og forhandlet om Muligheden af at overtage Likvidationen eller Muligheden af at faa startet en helt ny Bank paa Diskontobankens Ruiner, men man har sluttelig afvist denne Tanke og erklæret, at man ikke turde gaa med til den. Paa samme Maade er det gaaet med de Andragender, som er indkommet fra de velgørende Foreninger, Spareforeninger og Parcellforeninger, der tilsammen re-

præsenterer en Kapital af 3 850 000 Kr., hvoraf der er Udsigt til, at Foreningerne vil tabe et ret betydeligt Beløb. Det har ikke været hverken Udvalget eller Ministeren muligt at bevæge de store Banker til at yde et Tilskud, saaledes at disse Foreninger kunde faa deres Tilgodehavende tilbagebetalt fuldt ud. Jeg maa beklage denne Holdning fra de store Bankers Side, da det i særlig Grad er egnet til at nedbryde Tilliden til vore Spareinstitutioner, naar Foreninger, som Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse, Børnehjælpsdagen, Arbejdsløshedskasser og Spareforeninger kommer til at lide Tab som Følge af en Storbanks Sammenbrud. Lad mig blot nævne, at Spareforeningen N. L. O. G. T. med 1 440 Sparere har indskudt i alt 36 000 Kr. i Diskontobanken, altsaa et meget ringe Beløb pr. Sparer; at disse Folk, som har sparet en 50 Ø. eller højt regnet 1 Kr. om Ugen, skal tabe en Del af deres Penge, er i særlig Grad egnet til at vække Uvillie og Misfornøjelse omkring i Befolkningen, og derfor tror jeg, det vilde have været i de store Bankers Interesse, om de var traadt hjælpende til.

Endvidere har Udvalget forhandlet med de store Banker angaaende Udstedelsen af den Erklæring, der blev udsendt Natten til 30. Januar 1922, da Diskontobanken blev rekonstrueret. Denne Erklæring, der blev udsendt til Offentligheden, maatte give Befolkningen det Indtryk, at nu var alt saare vel i Banken, idet det i denne Erklæring hedder: „Den stedfundne Prøvelse af Bankens Aktiver gav til Resultat, at det for Tilvejebringelse af et fuldstændig sundt og paalideligt Grundlag for Bankens fremtidige Virksomhed vil være fornødent at afskrive“, derefter følger, hvad man vil afskrive, og derefter en Meddelelse om, at de store Banker tegner for 14 Mill. Kr. ny Kapital, og at man yder Diskontobanken et Laan paa 20 Mill. Kr., altsaa, at man skylder 34 Mill. Kr. til.

En saadan Meddelelse, udsendt gennem samtlige Blade her i Byen og sikkert gennem Ritzaus Bureau til alle Provinsbladene, maatte give Befolkningen det Indtryk, at der var sket en saadan Rekonstruktion af Banken, at man frit og sikkert kunde sætte sine Penge ind i den igen. Saaledes bekræfter en Skrivelse, vi har modtaget fra Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse, underskrevet af Direktionen, at denne Forenings Bestyrelse har opfattet Erklæringen af 30. Januar 1922 saaledes, at man nu ganske sikkert